

מיוצג ע"י ב"כ עו"ד באדרה ג. חורי
מהמוקד להגנת הפרט
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים
טל: 02-283555, פקס: 02-276317

התובע

נגד

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ת"א
רח' הנרייטה סולד 1, תל-אביב

הנתבעת

מהות התביעה: נזיקית
סכום התביעה: 23,255 ש"ח

כתב תביעה

1. התובע מתכבד בזה להגיש את תביעתו לביהמ"ש הנכבד באומרו כי כל הטענות נטענות זו לצד זו ו/או לחלופין ו/או במצטבר הכל בהתאם להיקשר הדברים והידבקם. כן יטען כי כל הנספחים המצ"ב לכתב התביעה מהווים חלק בלתי נפרד הימנו.
2. התובע יליד שנת 1971, תושב רמאללה. נסע בשנת 1990 לאתונה ביוון ללימודי רפואת שיניים. הוא סיים את שנת לימודיו הראשונה וחזר לרמאללה ביום 11.10.91, כדי לחדש את תעודת המעבר שלו וכן כדי לבקר את משפחתו.
3. התובע חידש את תעודת המעבר לנסיעה ליוון דרך נתב"ג ביום 8.11.91.
4. א. באותו יום, 8.11.91, הגיע התובע לנתב"ג, עבר את כל הבדיקות הבטחוניות השגרתיות, בין היתר חיפושים ותחקור, ועלה למטוס. המטוס היה אמור להמריא בשעה 7:00 בבוקר.
ב. מספר דקות לפני השעה 7:00, ניגשו אליו שוטר ושתי עובדות מחלקת הדרכונים, אותן זיהה התובע לפי לבושן האחיד, ביקשו את תעודת המעבר שלו, נטלו אותה, וביקשו ממנו לרדת מהמטוס.
ג. לאחר שהורד התובע מהמטוס, נלקח לתחנת המשטרה בנתב"ג. בתחנה היו 4 שוטרים, עובדות מחלקת הדרכונים וכן אנשים בלבוש אזרחי. בתחנת המשטרה עוכב התובע עד השעה 18:00. התובע נחקר אודות הנפקת תעודת המעבר וכן נשאל שאלות שגרתיות נוספות, לגביהן נשאל גם קודם עלייתו למטוס.
ד. כששולח התובע לדרכו, ניטלה ממנו תעודת המעבר, לא ניתן לו מסמך חילופי או אחר המאשר נטילת תעודת המעבר. ברשותו נשארה מזוודה אחת. המזוודה השנייה נסעה ליוון. לצורך קבלת מזוודתו בחזרה נאלץ מרשי לשלם מכס. מצ"ב העתק הקבלה על המכס, מסומן כנספח א', וכן העתקי קבלות להוצאות עבור הנסיעות לנתב"ג וחזרה בסך של 500 ש"ח, מסומנים ב', ג' (1) ו-ג' (2).

5. בעת חקירת התובע במשטרה, הודיעה לו פקידת מחלקת הדרכונים שהחתימה את תעודת המעבר שלו, כי עליו לפנות למשרד הפנים, שכן קיימת הוראה שלא להחזיר לידיו את תעודת המעבר.
6. לאחר שחזר התובע לביתו, פנה למשרד הפנים במזרח ירושלים, למינהל האזרחי ברמאללה, למשרדי המינהל האזרחי בבית אל, למשטרת רמאללה, למשרד המטפל בתעודות זהות ברמאללה (משרד מינהל אוכלוסין), אך לא מצא את תעודת הזהות שלו בכל המשרדים הללו. כמו כן לא קיבל חזרה את תעודת המעבר.
7. התובע פנה ל"מוקד להגנת הפרט", עמותה המסייעת לאנשים במקרים בהם מופרות זכויותיהם ע"י הרשות, וביקש את סיועה לקבלת תעודת המעבר ו/או תעודת זהותו, על מנת שיוכל לנסוע בהקדם ליוון, שם היה אמור לעבור בחינות חשובות בתאריך 15.11.91.
8. ביום 13.11.91 פנתה מנהלת המוקד להגנת הפרט במכתב, שנשלח בפקס, לסג"מ כרמית אבנון, שכיהנה אז כעוזרת רמ"ד מינהל משפטי יו"ש, וביקשה לקבל בחזרה את תעודת המעבר של התובע, וכן הדגישה את הצורך בדחיפות הטיפול. מצ"ב העתק מהפנייה מסומן באות ד'.
9. בשיחה טלפונית בין מנהלת המוקד לעוזר היועמ"ש, סגן יהודה כהן, ביום 24.11.91, הודיע סגן כהן כי מבחינתם אין מניעה ליציאתו, אך הנושא מטופל במשרד הפנים ובמשטרת הגבולות.
10. באותו יום, 24.11.91, פנה עוה"ד א. רוזנטל, פרקליט המוקד דאז, למר שלמה מתניה, ראש מדור מיעוטים במשרד הפנים, וביקש החזר התעודה. המכתב נשלח בפקס. העתקו מצ"ב ומסומן באות ה'.
11. במכתב התגובה של מר מתניה, שנתקבל ביום 28.11.91 במוקד, הודיע כי הטיפול מצוי בידי שירותי מינהל אוכלוסין יו"ש. מצ"ב העתק ממכתבו מסומן באות ו'.
12. כעבור 45 ימים מיום הורדת מרשי מהמטוס, קיבל את תעודת הזהות שלו בחזרה, אך לא את תעודת המעבר - ולא נודע לו מהי סיבת הורדתו מהמטוס. תעודת הזהות נמסרה לתובע ע"י פקיד בשם טוביה, אשר התנצל בפניו על מניעת הנסיעה, והודיע לו כי בעקבות טעות מינהלית לא הותרה נסיעתו.
13. לאחר מכן פנה התובע כשלוש פעמים למנהל"ז להנפקת תעודת מעבר, אך בקשתו נדחתה.
14. רק ביום 31.8.92 שלחה סג"מ עתליה אבשלום, מ"מ רמ"ד מינהל משפטי יו"ש, מכתב בו הודיעה כי אין מניעה ליציאת התובע מהאזור דרך נתב"ג. המכתב מצ"ב מסומן באות ז'.
15. א. כתוצאה מהתנהגות שלוחי הנתבעת, נגרמו לתובע נזקים רבים. הוא הפסיד את שנת הלימודים השנייה שלו, כמו כן הפסיד את השנה הראשונה, מאחר שלא יכול היה לנסוע ליוון על מנת לעבור מבחני הסיום של השנה הראשונה ללימודיו.
ב. התובע שילם סך של 150,000 דרכמה (נכון להיום: 1,950 ש"ח) בגין שכר לימוד לשנת הלימודים הראשונה באוניברסיטה באתונה. מצ"ב אישור על התשלום מסומן באות ח'.
16. לאחר העיכוב בנסיעה לא חזר התובע ליוון, לאור כך שחלה הרעה במצבה הכלכלי של המשפחה, אשר לא יכלה להמשיך לממן את המשך לימודיו, ובכך נגרמו לו נזקים בלתי הפיכים ומהלך חייו שונה שינוי דרסטי, באי חזרתו להשלמת לימודי רפואת השיניים, לימודים שהיו אמורים להיטיב ולשפר את מעמדו הכלכלי והחברתי.

17. בנוסף לנזק המפורט לעיל, נגרמו לתובע נזקים ספציפיים בגלל ביטול נסיעתו ליוון. להלן הפירוט:
- א. שכר דירה ששולם מראש לתקופה של שישה חודשים - לשכירת דירה באתונה בשווי של 680 דולר ארה"ב לשישה חודשים.
- ב. ריהוט שהיה בדירה המושכרת בבעלות התובע. התובע לא יכול היה לחזור לביתו לברר מה עלה בגורל הריהוט - שווי של 2,000 דולר ארה"ב. כמו כן, בגדים של התובע וכן כלים שקנה למעבדה ללימודיו - בשווי של כ-500 \$ ארה"ב.
18. כמוכן נגרמו לו נזקים כספיים, תשלום מכס ונסיעות מנתב"ג וחזרה לפי הפירוט הבא:
- א. נסיעות במונית בשווי של 500 ש"ח - נכון ליום סך של: 805 ש"ח.
- ב. תשלום אגרה במכס עבור המזוודה בסך של 155 ש"ח.
19. התובע יטען כי התנהגותם של שלוחי הנתבעת היתה רשלנית ו/או בלתי חוקית ו/או בלתי סבירה, וכי מניעת יציאתו לחו"ל והורדתו מהמטוס היו ללא כל עוול בכפו.
20. התובע יטען כי על רשלנותם של הנתבעים מעיד מכתב נציגת הנתבעת מיום 11.2.93, המציין כי ייתכן שנפלה טעות בכתיבת תעודת המעבר של מרשי. טעות כזאת, שהביאה למצב שתואר בכתב התביעה, מעידה על רשלנות ברורה של נציגי הנתבעת ושלוחיה.
21. התובע יטען כי שלוחי הנתבעת, גם לאחר שהורידו אותו מהמטוס ועיכבו את נסיעתו, התחילו בטיפול מתמשך ובסחבת מיותרת ולא החזירו לו את תעודת המעבר בזמן ריאלי ומתאים כדי לאפשר את נסיעתו ועל מנת להקטין את הנזקים להם גרמו.
22. התובע יוסיף ויטען כי העובדה שבקשתו אושרה בהתאם לנספח (ז), רק מדגישה כי אי התרת נסיעתו נגרמה מטעויות מינהליות בלבד, ולא מסיבות אחרות המצדיקות את התנהגותם של שלוחי הנתבעת.
23. התובע יטען כי התנהגותם של שלוחי הנתבעת היא שהביאה לשינוי מהותי במהלך חייו, ושינתה אותם בצורה דרסטית. הוא לא חזר ללימודיו ובכך הפסיד מעמד ושכר עתידי שהיו מובטחים לו אילו אופשרה נסיעתו להשלמת לימודיו.
24. התובע פנה באמצעות באת כוחו לנציגת הנתבעים בבקשה לפיצויו בגין נזקיו. ההצעה של נציגי הנתבעת לא היתה סבירה ולכן לא קיבלה התובע.
25. לאור כל האמור לעיל, מתבקש כבוד בית המשפט לזמן את נציגי הנתבעים לדין ולחייבם בתשלום נזקיו הספציפיים של התובע, המגיעים לסכום של 13,255 ש"ח וכן סך של 10,000 ש"ח כפיצוי כללי בגין נזקיו. סך כולל של 23,255 ש"ח, בצירוף ריבית והצמדה מיום הגשת התביעה עד ליום התשלום המלא בפועל.

באדרה ג. חורי, עו"ד
ב"כ התובע

ירושלים, היום 20.8.95
(ת.ש. 2503, מ.מ. 12470)